

Les primeres passes

Rafael Tasis

Diari (1922)

Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona, 2017.

Sempre és interessant i curiós conèixer els inicis d'un gran escriptor o d'un polític. Ara tenim a les mans l'exemplar dels primers tempteigs que va fer Rafael Tasis quan tan sols era un adolescent de quinze anys i es va proposar escriure un diari durant tot un any per demostrar-se a si mateix que allò que sentia com una gran inclinació —l'escriptura— tenia solidesa en el seu cas i si seria capaç de mantenir un esforç durador en el temps. Amb una disciplina fèrria des de l'1 de gener de 1922 i com qui ho té ben pensat i meditat, Tasis escriu sense falta, cada dia, un petit fragment que l'anirà refermant en la seva decisió de dedicar-se a l'escriptura. Esgarrapant estones a la seva vida laboral —era escrivent en un despatx— no declina i en aquest manuscrit va consignant el que fa cada dia, els seus pensaments, les seves il·lusions. El lector del *Diari* va alhora coneixent el jove Tasis que madura per moments. Podem dir que en un any fa una evolució personal important. Acaba amb la conclusió que sí que es dedicarà a l'escriptura professional, en la mesura del que en aquells anys es pot considerar professional; però el seu projecte ja ha quallat: la seva determinació no és solament intel·lectual, sinó també política. En aquest sentit, inicia el *Diari* ideològicament sense definir-se i de mica en mica el lector veu com es va obrint a la causa del país, fins a decidir-se plenament favorable a la defensa de la pàtria. Amb els anys serà un promotor de la política catalana i haurà d'exiliar-se a França un cop acabada la Guerra Civil espanyola, per les seves implicacions en la resistència. Els curadors del *Diari* fan un pròleg molt interessant i, entre altres coses, justifiquen els criteris d'edició del llibre pel que

fa a la llengua. Són Montserrat Bacardí i Francesc Foguet.
– G.O. de L.B.